

i andre kulturer, og det kan være, at forslaget er udsprunget deraf – måske.

Men det problem kan løses på anden vis ved, at forældrene og pigerne antager en anden levevis her i Danmark. Vi lever i Danmark og befinder os godt med danske love og vaner, og Dansk Folkeparti finder det her lovforslag ganske unødvendigt. Vi kan ikke tilslutte os.

Kl. 16.20

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan heller ikke støtte forslaget. Jeg er enig i de holdninger og det menneskesyn, som justitsministeren gav udtryk for for et kvarters tid siden, og specielt det samspil mellem børn og forældre, som der er i de fleste familier, og dér, hvor det ikke er, bør det tilstræbes, at det bliver skabt:

Hvis jeg skulle nævne de vigtigste grunde til, at vi ikke kan støtte forslaget, er det for det første, at vi mener ikke, det er ret og rimeligt og heller ikke hensigtsmæssigt at pålægge en stor pige, en ung kvinde på 15 eller 16 år, at have ansvaret for alene at afgøre, om hun vil føde sit barn, eller om hun vil få gennemført en abort, og det vil jo blive tilfældet, hvis dette lovforslag bliver gennemført. Hun alene, en 15-årig pige i ottende klasse, vil stå med det ansvar.

For det andet er det afgørende for mig og for min folketingsgruppe først og fremmest at hjælpe og beskytte igen den typisk 15-16-årige pige bedst muligt, og det gør man efter vores opfattelse ikke ved at lade hende stå alene med en beslutning, som jo for mange i den situation vil være både den største beslutning og den sværeste beslutning, de oplever i hele deres liv.

Jeg lagde mærke til, at justitsministeren et sted i sin tale hen imod slutningen spurgte: Hvilke forældre kan forestille sig, at deres 15-årige datter går igennem en abort alene? Jeg synes, det var et godt spørgsmål. Og det var et relevant spørgsmål. Jeg kan ikke. Derfor kan jeg og den konservative folketingsgruppe ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Selvfølger er det ikke nogen, skal vi sige overraskelse, at De Konservative er imod lovgivning på det her område. De Konservative var jo også imod fri abort i 1972.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om hr. Helge Adam Møller ikke kan se problemet i følgende: Hvis en 16-årig pige, som bor

med sin kæreste hos kærestens forældre, i dag går hen og bliver gravid, en graviditet, hun ikke ønsker, og hun taler med nogle voksne, måske kærestens forældre, og de bliver enige om, at hun ikke skal gennemføre den her graviditet, så er det i dag sådan, at hun ikke kan få lov til at få abort, medmindre hun har været rundt om sine forældre, de forældre, hun ikke nødvendigvis har det fantastisk godt med. Dem skal hun tvinges til at diskutere med i en situation, hvor hun er i krise.

Men var hun gift med den kæreste, hun bor sammen med, så skulle hun ikke rundt om sine forældre. Kan hr. Helge Adam Møller ikke se et problem i, at der er den forskel i dag?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt sætte mig i den 15- eller 16-årige piges sted – nå ja, for det første har jeg jo ikke været pige – men selv om det er lang tid siden, jeg selv var 15-16 år, kan jeg godt huske, at det ikke var altid, når man havde problemer af den ene eller den anden slags, at man ønskede at inddrage forældrene. Men det er nu min erfaring, og den har mange nok, at når man så af den ene eller den anden grund enten overvandt sig selv, eller at forældrene fandt ud af det på en eller anden måde, var det en kolossal lettelse.

Hvis man har nogle forældre, og man er tvunget til det i denne situation at spørge og forældrene siger nej, selv om alt andet taler for det, så er der jo den mulighed, som også justitsministeren beskrev, i den eksisterende lovgivning, at abortsamtalen kan gå imod forældrene og alligevel give tilladelse.

Men generelt synes jeg, det bedste er, at pigen eller drengen – hvis det er en anden situation – får snakket ud med sine forældre. Og det viser sig jo i langt de fleste tilfælde, at forældrene har forståelse og ønsker én ting – jeg ved, at hr. Kamal Qureshi er far, og jeg er far – hvad ønsker man for sine børn, og hvad gør 99 ud af 100 forældre? De hjælper børnene, også når børnene er kommet ud i noget skidt af den ene eller anden art eller noget, de ikke kan overse. Hjælp dem, det er det, der ligger i forældrene, og derfor vil jeg meget nødig have koblet forældrene ud.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kunne nu godt tænke mig, hvis hr. Helge Adam Møller svarede på det spørgsmål, jeg